

Sygn. akt: XVI GNc 939/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2012 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Marta Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2012 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Przedsiębiorstwa Państwowego (...) z siedzibą w W.**

z udziałem (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o udzielenie zabezpieczenia

p o s t a n a w i a:

wniosek oddalić.

SSO Marta Sadowska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 października 2012 r. Przedsiębiorstwo Państwowe (...) z siedzibą w W. (dalej: (...)) wniosło o zasądzenie o (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej: (...)) kwoty 262 013,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od wskazanych kwot i dat oraz kosztami postępowania. W pozwie został zawarty wniosek o udzielenie zabezpieczenia ww. roszczenia poprzez zajęcie wierzytelności pieniężnych pozwanego wynikających z posiadania rachunków bankowych w (...) Bank (...) S.A., w tym w szczególności z rachunku bankowego o wskazanym numerze, a także wierzytelności z innych rachunków bankowych prowadzonych w wymienionych we wniosku bankach.

Dla uzasadnienia roszczenia podniesiono, iż powoda i pozwanego łączyło 11 umów najmu lokali zlokalizowanych na terenie (...) w W.. Na podstawie umowy nr (...) z dnia 31.12.2007 r. powód wynajmował pozwanemu lokal oznaczony nr (...) o powierzchni 71,84 m⁽²⁾ położony na terenie (...). Pozwany zawarł umowę podnajmu przedmiotowego lokalu z (...) S.A. (następnie ((...)) S.A.) celem prowadzenia sklepu w obszarze wolnocłowym. W dniu 16.02.2012 r. powód wypowiedział umowę najmu w trybie natychmiastowym, bez zachowania okresu wypowiedzenia, na podstawie pkt 13.1 lit c) i d) ogólnych warunków najmu, z uwagi na niezupelnienie przez pozwanego gwarancji bankowej dla zabezpieczania roszczeń powoda oraz nieprzedłożenia w terminie kopii polis ubezpieczeniowych lokalu sklepowego. W związku z wypowiedzeniem umowy pozwany zobowiązany był do zwrotu lokalu w terminie 30 dni, tj. do dnia 17.03.2012 r. Pozwany pomimo, iż w tym samym dniu wypowiedział umowę podnajmu, zakwestionował skuteczność wypowiedzenia i odmówił wydania lokalu powodowi. W związku z brakiem współdziałania najemcy wynajmujący skontaktował się z podnajemcą, który wydał (...) lokal w dniu 20.04.2012 r. Z uwagi na niezwrócenie lokalu w terminie powód skorzystał z uprawnienia zastrzeżonego na jego rzecz w § 8 ust. 2 umowy i naliczył pozwanemu karę umowną z tego tytułu. Karę tę naliczono zgodnie z powołanym postanowieniem umownym w wysokości 12 476,84 zł za każdy dzień opóźnienia – od dnia 18.03.2012 r. do dnia 20.04.2012 r. W odniesieniu do kar umownych naliczonych od dnia 18.03.2012 r. do 30.03.2012 r. powód zrealizował swoje uprawnienia korzystając z wystawionej na zlecenie pozwanego gwarancji bankowej, zabezpieczającej roszczenia powoda z umowy najmu. W dniu 31.03.2012 r. gwarancja bankowa

wygasła, a zatem powód nie mógł zaspokoić swoich wierzytelności w pozostałym zakresie. Do zaspokojenia pozostała więc kwota 262.013,64 zł, stanowiąca iloczyn 21 dni opóźnienia i kwoty 12 476,84 zł.

Dla uprawdopodobnienia interesu powoda w udzieleniu zabezpieczenia wskazano, iż pozwany jest spółką (...) Handlu Zagranicznego (...) S.A., a jego działalność ogranicza się tylko do działalności handlowej w (...) w W., co potwierdza treść § 17 umowy pozwanej spółki. W chwili obecnej pozwany nie posiada żadnego lokalu sklepowego w (...), a zatem trwale stracił możliwość generowania przychodów z prowadzonej działalności. Co więcej, nawet w okresie, w którym prowadził działalność gospodarczą, ponosił znaczne straty lub oscylował wokół „zerowego” wyniku finansowego. Istotny wpływ wypowiedzenia umów najmu w (...) na działalność nie tylko pozwanego, ale również całej grupy (...), wskazywana była wielokrotnie w wypowiedziach prasowych zarządu oraz raportach okresowych publikowanych przez (...) S.A. Co więcej, w sprawozdaniu finansowym za 2011 r. zarząd pozwanej wskazał, iż istnieje ryzyko, iż spółka nie będzie mogła kontynuować działalności w swoich sklepach zlokalizowanych na (...), co może mieć istotny negatywny wpływ na wyniki finansowe i perspektywy rozwoju (...). Pozwany nie utworzył również rezerw na pokrycie przyszłych zobowiązań wobec powoda, a jego zarząd dopuszczał się szeregu elementarnych zaniedbań i zaniechań związanych z prowadzeniem działalności. W konsekwencji istnieje realna i uzasadniona obawa, że wyegzekwowanie kwot zasądzonych wyrokiem w niniejszej sprawie nie będzie możliwe lub będzie poważnie utrudnione.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlegał oddaleniu.

Stosownie do art. 730 i 730¹ k.p.c. przesłankami ustawowymi zabezpieczenia roszczenia są uwiarygodnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Tak wskazane warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada przy tym obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia, a zatem uprawniony ma za zadanie przedstawić i uwiarygodnić twierdzenia, które stanowią podstawę jego roszczenia wobec uczestnika. Sąd natomiast ocenia wiarygodność istnienia i wymagalność roszczenia na podstawie posiadanego materiału procesowego.

Roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co w niniejszej sprawie uprawdopodobnione zostało co do zasady. Powód uprawdopodobnił, iż łączyła go z pozwanym umowa najmu lokalu nr (...) na terenie (...) w W. o powierzchni 71,84 m², która wypowiedziana została przez powoda w trybie natychmiastowym w dniu 16.02.2012 r. Uprawdopodobnione została zasadność wypowiedzenia przedmiotowej umowy na podstawie pkt 13.1 lit c) i d) ogólnych warunków najmu, z uwagi na nieuzupełnienie przez pozwanego gwarancji bankowej dla zabezpieczania roszczeń powoda oraz nieprzedłożenia w terminie kopii polis ubezpieczeniowych lokalu sklepowego. Przedmiotowe zobowiązania obciążały pozwanego z mocy § 4 ust. 1 zd. 2 umowy oraz pkt 11 ust. 4 zd. 2 ogólnych warunków najmu, natomiast ich niewykonanie w terminie uprawniało wynajmującego do wypowiedzenia umowy w trybie natychmiastowym. Dodatkowo powód uprawdopodobnił skuteczność złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy, w tym iż zostało ono podpisane zgodnie z zasadami reprezentacji (...), jak i jego dojsię do najemcy. W konsekwencji, z mocy § 8 ust. 1 umowy najmu najemca zobowiązany był zwrócić przedmiot najmu w terminie 30 dni od dnia rozwiązania umowy, a brak jego zwrotu w terminie uprawniał wynajmującego do żądania zapłaty kary umownej w wysokości 10 % minimalnego czynszu najmu za każdy dzień opóźnienia. Powód uprawdopodobnił, iż wynajmowany lokal zwrócony mu został w dniu 20.04.2012 r., a zatem iż najemca pozostawał w opóźnieniu, które uprawniało powoda do żądania kary umownej. Co za tym idzie roszczenie powoda o zapłatę kary umownej za 21 dni opóźnienia, tj. od dnia 31.03.2012 r. do 20.04.2012 r. należało uznać za uprawdopodobnione co do zasady. Wątpliwości Sądu budziła jedynie wysokość ustalonej kary umownej, a to wobec niewykazania przez powoda podstaw ustalenia kwoty 12 476,84 zł jako wysokości kary umownej za jeden dzień opóźnienia. Z dołączonej do pozwu umowy wynika bowiem jedynie wysokość minimalnego czynszu najmu ustalona na dzień zawarcia umowy jako iloczyn powierzchni lokalu tj. 71,84 m² i stawki 1 125 zł (§ 3 ust 1 lit b) umowy), co daje podstawy do ustalenia kary umownej za jeden dzień opóźnienia na kwotę 8 800,40 zł (10% z 88

004 zł). Wprawdzie § 3 ust. 2 umowy przewiduje zasady waloryzacji minimalnego czynszu, jednak to na powódzie spoczywa obowiązek uprawdopodobnienia wysokości minimalnego czynszu na dzień rozwiązania umowy. Rolą Sądu w postępowaniu zabezpieczającym jest szybkie rozpoznanie wniosku i udzielenie szybkiej ochrony uprawnionemu, a zatem roszczenie, które podlegać ma zabezpieczeniu winno być przez wnioskodawcę uprawdopodobnione nie tylko co do zasady, ale i co do wysokości już na etapie składania wniosku. Z tego też względu roszczenie powoda należało uznać za uprawdopodobnione jedynie w zakresie kwoty 184 808,40 zł (21 x 8 800,40 zł).

W ocenie Sądu powód nie uprawdopodobnił jednak, iż przysługuje mu interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w rozumieniu art. 730⁽¹⁾ § 2 k.p.c. Zgodnie z art. 730' § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia pieniężnego istnieje wówczas, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Obawa co do możliwości wykonania przyszłego orzeczenia w sprawie w braku zabezpieczenia musi być realna, a nie tylko oparta na subiektywnym odczuciu wnioskodawcy. W przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa ta może płynąć przede wszystkim stąd, iż zagrożona jest wypłacalność obowiązanego, w szczególności gdy nie ma on dostatecznego majątku na realizację swoich zobowiązań. W niniejszej sprawie wnioskodawca takich okoliczności jednak w sposób obiektywny nie uprawdopodobnił. Odnosząc się do wniosków płynących ze sprawozdania finansowego pozwanego za 2011 r. wskazać należy, iż na koniec 2011 roku spółka znajdowała się w dobrej sytuacji finansowej - posiadała środki trwałe w wysokości 5 720 889,49 zł, zapasy w towarze w wysokości 8 450 274,39 zł, czy środki pieniężne w wysokości 853 440,54 zł. Jej ostateczny zysk wynosił wprawdzie 2 751,92 zł, lecz był wynikiem zbliżonych przychodów ze sprzedaży i kosztów działalności operacyjnej. W informacjach dodatkowych do sprawozdania finansowego zarząd pozwanej faktycznie zawarł oświadczenie powołane przez powoda, jednak istotnym jest, iż oświadczenie to dotyczy kontynuacji działalności jedynie w sklepach zlokalizowanych na (...), bez odniesienia się do działalności spółki w ogóle. Co więcej, w sprawozdaniu została założona kontynuacja działalności pozwanego. Sytuacja finansowa pozwanego nie może zatem uzasadniać twierdzenia, iż brak zabezpieczenia uniemożliwi powodowi wykonanie ewentualnie korzystnego dla niego wyroku w przyszłości. Również liczne postępowania sądowe toczące się między stronami, czy twierdzenia (...) co do zaniedbań zarządu pozwanej w prowadzeniu jej działalności nie mogą stanowić samodzielnej przesłanki dla uznania, iż interes prawny powoda w udzieleniu zabezpieczenia został uprawdopodobniony. Także cel powołania spółki (...), który powód wywodzi z brzmienia § 17 jej umowy, czy ewentualny stan likwidacji pozwanego w związku z niemożliwością kontynuowania działalności gospodarczej w (...), nie mogą uzasadniać twierdzenia, iż brak udzielenia powodowi ochrony poprzez uwzględnienie jego wniosku o zabezpieczenie, uniemożliwi wykonanie orzeczenia w przyszłości. Co za tym idzie brak jest podstaw do przyjęcia, że brak zabezpieczenia w sposób realny uniemożliwi lub co najmniej utrudni uprawnionemu wykonanie zapadłego w niniejszej sprawie przyszłego orzeczenia, a zatem iż interes prawny powoda w udzieleniu zabezpieczenia został uprawdopodobniony.

Mając zatem na uwadze powyższe, wobec niespełnienia przesłanek art. 730¹ § 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w sentencji.

SSO Marta Sadowska

(...)

(...)